

Danuta Król

Osłonino, gm. Puck, woj. gdańskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 13, 42-43

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ślady 2 słupów /nr 19 i 20/. Jama 113 była jamą paleniskową. Wypełnisko jej stanowiła intensywna spalenizna. Palenisko wyłożone było warstwą kamieni, wśród których znajdował się jeden kamień żarnowy. Funkcję pozostałych jam trudno określić. W jednej z nich /jama 123/ znaleziono dużą ilość polepy tworzącej na dnie jamy rumowisko, poniżej którego stwierdzono obecność dość znacznej ilości ułamków ceramiki.

Poza zasięgiem zwartego występowania jam, w warstwie żółtego piasku występującego pod współczesną warstwą orną, natrafiono na duże skupisko ceramiki, zawierające ułamki kilku naczyń.

Materiał zabytkowy odkryty w minionym sezonie wykopaliskowym reprezentowany jest głównie przez ceramikę. Poza tym znaleziono fragment przęślika glinianego, 2 szydła kościane, półfabrykat siekierki kamiennej, fragment toporka, 2 kamienie żarnowe i rozcieracz oraz kilka fragmentów płytek kamiennych służących do wygładzania powierzchni narzędzi.

Osada datowana jest na lubońską fazę wchodniej grupy kultury pucharów lejkowatych.

W odległości 45, 65 i 85 m na północ od badanego terenu osady, na polu ornym, na którym powinien znajdować się dalszy jej ciąg, założono 4 wykopy sondażowe o wymiarach 1 x 2 m. W jednym z nich, w warstwie piasku poniżej gleby ornej, znaleziono kilkanaście ułamków naczyń kultury pucharów lejkowatych oraz fragment siekierki kamiennej, natomiast w trzech pozostałych wykopach nie natrafiono na żaden materiał zabytkowy. Stwierdzono, a potwierdziły to też ustne informacje miejscowej ludności, że teren ten zniszczony był częściowo przez współczesną zabudowę.

Dokumentacja i materiał zabytkowy znajduje się w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Badania będą kontynuowane.

NOWY BROWINIEC, gm. Lubrza
woj. opolskie
Stanowisko 2

patrz
okres halszacki

OSŁONINO, gm. Puck
woj. gdańskie
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Danuta Król. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Czwarthy sezon badań. Osada kultury rzucewskiej.

Stanowisko położone jest we wschodniej części Kępy Puckiej, przylegającej do stromego brzegu zatoki. Badania były kontynuacją prac z lat 1964-1965 i 1977. Założono 4 wykopy, z których jeden stanowi nawiązanie

do prowadzonych już prac, pozostałe zaś objęły południową część osady. Eksplorację przeprowadzono łącznie na powierzchni 90 m².

Odsłonięto przypuszczalnie ślady słupowego domostwa o wymiarach: ok. 4 m x 6,5 m, w którym znajdowało się amforowate naczynie z wyrobami burastynowymi /w tym guzki i 1 półwtywór/.

Uzyskany materiał zabytkowy prezentowany jest przez ceramikę technologicznie zróżnicowaną z ornamentem sznurowym, stempelkowym i grzebykowym, krzemienie, w tym narzędzia /drapacze, skrobacze, grociki laurówate, 1 fragment toporka kamiennego i wyroby burzstynowe/ zawieszka, guzy/.

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.

PEŁCZYSKA, gm. Złota
woj. kieleckie

patrz
uzupełnienie 1978

PIANKI, gm. Zbójna
woj. łomżyńskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii
Zakład Badań Archeologicznych
S. S. P. "Universitas"
w Warszawie

Badania prowadził dr Ryszard F. Mazurowski. Finansował WKZ w Łomży. Drugi sezon badań ratowniczych. Obozowisko sezonowe kultury niemeńskiej i ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego i średniowiecznego.

Przebadano obszar 150 m² lokując wykopy we wschodniej, środkowej i zachodniej części rozległej wydmy, położonej na krawędzi wysokiego terasu starorzecza Narwi. We wszystkich wykopach wystąpił następujący układ stratygraficzny: warstwy I-III /współczesny poziom glebowy, iluwium gleby współczesnej, piaski warstwowane/ - brak śladów osadnictwa pradziejowego; warstwa IV /pierwotny poziom glebowy/ - występowanie w ciągłej warstwie kulturowej ceramiki wczesnośredniowiecznej oraz głównie średniowiecznej, ślady orki w postaci wyraźnych smug i bruzd zorientowanych na linii SE-NW, a także ślady gospodarki wypaleniskowej; warstwa V /iluwium silne gleby pierwotnej/ - obfite występowanie materiałów zabytkowych kultury niemeńskiej; warstwa VI /iluwium słabe gleby pierwotnej/ - spodaryczne występowanie materiałów kultury niemeńskiej części E stanowiska; warstwa VII/ piasek calcowy/ - brak zabytków.

Badania pozwoliły ustalić zasięg obozowiska /lub obozowisk ?/ kultury niemeńskiej na linii E-W, a także wskazały na miejsca koncentracji zabytków ruchomych. W materiale ceramicznym wspomnianej kul-